

PIIRROS ULRIKA KURKIMÄKI

ANTUN JA AIMARIN JOULUPUUHAT

Muistelus

Kirjoittanu: Pirjo Paavalniemi 2007

Anttu-hiiri ja Aimari-hiiri asuthaan pienessä, somassa pesässä. Pesä on metän syrjässä. Yhtenä aamuna ko Aimari herrää ja kattoo klasis-ta ulos, näkkee hän, ette mettän puut oon aivan valkkeet. Ulkona oon satanu lunta. Aimari juoksee Antun tykö ja näkkee, kunka Anttu vielä kuorssaa omassa sängyssä. Aimari herättää Antun:

- Anttu, nouse sieki jo ylös ja tule kattomhaan. Ulkona oon satanu lunta. Se meinaa, ette nyt oon talvi, ja heti oon joulut!

Anttu haukottellee unisenna ja kyssyy:

- Mikä se joulut oon?

- Joulut oon suuri ja fiini juhla. Joului varten met häydymä tehdä jouluvalmistellui. Ensistä met noudama meile joulupötäjän tuphaan, sannoo Aimari Anttule.

Anttu ja Aimari vaatithaan ulko-vaattheet pääle ja menhään ulos. Heti het löydethään mettästä suuren ja fiinin pötäjän. Anttu ja Aimari kaadethaan puun ja kannethaan sen sisäle. Pötäjä oon raskas ja Anttu ja Aimari oon aivan vaipunheet. Anttu huokaissee:

- Huh, kylläpä nämät jouluvalmistelut oon palavaa puuhaa.

Sitte hän mennee omhaan sänkhyyn, vettä peiton korvhiin ja nukattaa.

Toisena päivänä Aimari taas herättää Antun:

- Anttu, nouse sieki jo ylös. Täpäpä met häydymä leippoot joului varten pippurikakkoi.

Anttu nousee ylös sängystä ja tulee köökkhiin. Hän saa Aimarilta punaisen filkkarin ja vaatitsee sen pääle. Heti köökki oon täynä jauhoo, höyryy ja savuu. Köökki oon aivan sekainen ja lokainen, ja köökin pöydälä oon kuppui, kaserollui, lusikkaa ja fattii aivan mullin mällin. Anttu oon aivan valkkee jauhoista.

- Huh, kylläpä nämä jouluvalmistelut oon sekaista ja lokaista puuhaa, puhissee Anttu. Hän oon jo aivan vaipunu, ja niinpä hän mennee omhaan sänkhyyn, vettä peiton korvhiin ja nukattaa.

Kolmantenna päivänä Aimari taas herättää Antun:

- Anttu, nouse sieki jo ylös. Täpäpä met häydymä pestä

meidän villasukat. Ei näin lokaisilla sukila saata joului ottaat vasthaan! käskkee Aimari.

Anttu nousee ylös sängystä ja tulee tuphaan.

- No, jo vain net oon krantut net joulut. Nyt nämät Aimarin jouluhullutukset menhään jo liian pitkäle, mutissee Anttu itteksensä. Hän mennee Aimarin tykö ja ilmoittaa päättäväisesti:

- Mie en halluu, ette net joulut tulhaan tänne meile. Jouluvalmistelut oon kuumaa, sekaista, lokaista ja raskasta puuhaa!

Sitte Anttu marssii takaisin omhaan lomhaan ja lyöpi oven kiini. Hän mennee omhaan sänkhyyn, vettä peiton korvhiin ja nukattaa.

Seuraavana päivänä oon jouluaatto. Aimari herättää Antun:

- Anttu, nouse sieki jo ylös. Nyt oon jouluaatto!

Anttu nousee ylös sängystä ja tulee tuphaan. Hän tuntee, kunka tuvassa oon hyvä pötäjän ja pippurikakon haiju. Aimari oon pessy Antun sukat, ja Anttu laittaa net jalkhaan. Net tunnut-

haan lämpöisiltä, ihan niin ko net oltais aivan uudet. Kynttilöistä loistaa lämmin näkö. Aimari laittaa pöydäle jouluherskui: joulupuuroo, verestä kallaa ja pippurikakkoi.

- Oonko net joulut nyt täälä? kyssyy Anttu.

- Jo vain, nyt oon jouluaatto. Sie saatat hengata vielä pippurikakkoi meidän joulupetäjän oksile, kehoittaa Aimari.

Anttu ottaa pöydältä pippurikakkoi ja koristellee niilä puun. Siitä tulee oikein fiini joulupetäjä. Anttule tulee hyvä mieli.

- Kyllä nämä jouluvalmistelut oon sitteki sommaa puuhaa. Jouluaika oon fiini aika, tuumaa Anttu.

- Ja se oon soma viettää joului sinun kans, Anttu. Sie olet oikein seppä leipomhaan pippurikakkoi ja koristelemhaan meidän joulupetäjän, praamaa Aimari Anttuu.

Sitte Anttu ja Aimari istuthaan syömhään hyvää jouluruokkaa. Het ryypähään vielä kaffii ja maiskutethaan pippurikakkoi. Oon soma ja rauhalinen olo.

- Hyvvii joului, Anttu!

- Hyvvii joului, Aimari!